

ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΩΡΑΙΟΥ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ

ΤΟΥ ΠΩΛ ΦΕΒΑΙ

ΑΥΓΗ ΝΤΕ ΝΕΒΕΡ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

“Όταν έφτασαν Εξώ από το δωμάτιο της Αύγης και της ντόνας Κρούζ, η Μαρικίτα είπε :

— Σταθήτε εδώ! Θά πάω έγω πρώτη μέσα για να προδιαθέσω τη θεοποινίδα Αύγη... Έινε τόσο αδύνατη, ώστε κι' η μεγάλη της εύτυχία μπορεί να της κάνει κακό..

Κι' ενώ ο Λαγκαρντέρ και οι άλλοι παραμέριζαν στο μισοσκόταδο του διαδρόμου, η Μαρικίτα άνοιξε την πόρτα και μπήκε μέσα στο δωμάτιο

Μόλις την είδαν η Αύγη κι' η ντόνα Κρούζ, πετάχτηκαν από το κρεβάτι, όπου καθόντουσαν άγκαλιασμένες. Καμιά φωνή δεν βγήκε από τα χείλη τους, μά τα βλέμματά τους τη ρωτούσαν με μι' απερίγραπτη άγωνία.

Μά και τα βλέμματα της Μαρικίτας, που θάμπαν από χαρά, τους έδειναν την τόσο ποθητή απάντησι.

— Είν' εδώ : τραύλιση τέλος η Αύγη, που έμοιαζε μ' ένα ασπιλο κρίνο, πάλλευκη καθώς ήταν από την συγκίνησί της...

— Η Μαρικίτα τότε γύρισε το κεφάλι της προς την πόρτα και της απάντησε :

— Μπορείτε να τον φωνάξετε!

— Πολυαγαπημένο μου Ερρίκι! φώναξε η Αύγη.

Την ίδια στιγμή, ο Λαγκαρντέρ παρουσιάστηκε στο άνοιγμα της πόρτας :

— Είμ' εδώ, πολυαγαπημένη μου! είπε

Και άνοιξε την άγκαλιά, μέσα στην οποία δέχτηκε λιπόθυμη την Αύγη.

Συγχρόνως η ντόνα Κρούζ έπεφτε στην άγκαλιά του μαρκιόσιου ντε Σαβερνύ.

— Η Μαρικίτα χαμογελούσε μπροστά σ' αυτή τη μεγάλη εύτυχία, η οποία ήταν έργο δικό της.

Μέσα στο μεγάλο σαλόνι του πύργου του Πενία, το οποίο ο ντόν Πέντρο είχε φτιαγοποιήσει, έλοι οι ήρωές μας βρισκόντουσαν τώρα συγκεντρωμένοι κοντά στη φωτιά του τζακιού.

Σ' ένα μικρό καναπέ καθόταν ο Λαγκαρντέρ, ο οποίος έσφιγγε στην άγκαλιά του σαν ένα μικρό πλωμένο πουλάκι την Αύγη. Πιο πέρα, σ' έναν άλλο καναπέ, ο Σαβερνύ κι' η ντόνα Κρούζ φλυαρούσαν. Ο ντόν Πέντρο κι' η κόρη του βρισκόντουσαν σ' ένα σοφά, ενώ ο Κοκαρντάς, ο Πασπούαλ κι' ο “Αντώνης Λαχό, καθισμένοι σ' ένα τραπέζι, άδειάζαν μερικές μπουτιλιές παλιού κρασιού.

Κονείς δεν σκεφτότανε πειά να κοιμηθώ. Όλοι τους εκεί μέσα ήταν εύτυχιανοί. Κι' αυτός ο ντόν Πέντρο, μπρός στην εύτυχία των άλλων, ξεχνούσε τις δικές του δυστυχίες.

Ο Λαγκαρντέρ, ο οποίος είχε μάθει έντωμεταξύ όλη του την ιστορία, γύρισε σέ μιá στιγμή και του έλεπε :

— Εξοχώτατε, θάρηθε και σές στη Γαλλία μαζί μας. Ο αντιβασιλεύς θά σάς τιμήσει χωρίς άλλο, όπως αξίζει στη θεία σας..

— Ω! Αυτό δεν μπορώ να το κάνω σήμερα.. Η “Ισπανία βρίσκεται σέ πόλεμο με τη Γαλλία! κι' οι έχθροί μου θά βρουν εύκαιρία να με κατηγορήσουν ότι ποσίδω τον πατριότα μου... Αργότερα, όταν κλείσει η ειρήνη και ζώ άκεία, έλπίζω ότι θά μπορούσα νάρθω να σάς χαιρετήσω στο Παρίσι, άγαπητοί μου φίλοι..

“Εκείνη τη στιγμή, καλπασμός άλλων άκούστηκε έξαφνα, μπροστά στην είσοδο του πύργου κι' ά-

μέσως κατόπιν δυνατά χτυπήματα στην πόρτα του.

“Ο Λαγκαρντέρ πετάχτηκε άμέσως επάνω κι' έφερε το χέρι του στο σπαθί του. Οι φίλοι του τον μίμηθηκαν.

— Ποιός μπορεί να είναι τάχα τέτοια ώρα; ρώτησε ο Ιπότης. Πηγαίνω να δώ!..

“Ο Σαβερνύ, οι δυο παλληκαράδες μας, ο “Αντώνης Λαχό κι' ο ντόν Πέντρο τον άκολουθησαν.

“Όταν έφτασαν κάτω, ο Λαγκαρντέρ φώναξε, χωρίς να νοιώξει την πόρτα :

— Ποιός είναι ;

— Άγγελιοφόρος της Α. Μ. του Βασιλέως της “Ισπανίας! άπάντησε μιá φωνή απ' έξω

“Ο ντόν Πέντρο τότε προχώρησε προς την πόρτα και, καθώς την άνοιγε, έλεγε :

— Τι να με θέλουν τάχα ; Μήπως έρχονται να με συλλάβουν; Μά όταν η πόρτα άνοιξε, ένας λαμπροτόλιτος ελπατόρης, άκολουθούμενος από αξιωματικούς και ύπηρες, προχώρησε μέσα και χαιρετώντας με μιá βαθεία υπόκλιση, έπε, άπευθυνόμενος προς τον ντόν Πέντρο :

— Χαίρε άρχων! Ο βασιλεύς μας και κύριος σάς στέλλει τους χαιρετισμούς του και σάς προσκαλεί να ξαναγυρίσετε κοντά του στη Μαδρίτη, όπου θά σάς επιστραφούν όλα τά άγαθά σας..

“Ο ντόν Πέντρο δεν πίστευε σ' αυτά του.

— Όστε επάνω να είμαι υπό δυσμένειαν ; ρώτησε.

— Μάλιστα... Ο πρωθυπουργός “Άλμπερνύ, ο όποςος σάς είχε καταραδιουργήσει, όπως και πολλούς άλλους μεριστάνας, καθαιρέθηκε και φυλακίστηκε, γιατί ο Μεγαλειότατος άντελήφη την ηπουλιότητά του και τις άτιμίες του. Τώρα τελευταία μάλιστα, ο “Άλμπερνύ, έχοντας συνεργάτη του και τον έξόριστο από τη Γαλλία πρίγκιπα Γκονζάγκα, ραδιοουργός και κατά της Γαλλίας, οργανώνοντας συνωμοσίες μέσα στο Παρίσι, έτσι που η έχθροπραξίες μεταξύ των δυο έθνών είχαν άρχισει. Εύτυχώς τώρα, με την πτώσι του “Άλμπερνύ, ο πόλεμος με τη Γαλλία άποσσοβείται..

— Κι' ο Γκονζάγκας ; ρώτησε ο Λαγκαρντέρ.

— Αυτός διετάχθη να έγκαταλείψη έντός εικοσιτεσσάρων ώρων την “Ισπανία.. Τώρα πρέπει να έχη περάσει τά σύνορα..

— Δεν τό πιστεύω! άπάντησε ο Λαγκαρντέρ. “Ο Γκονζάγκας

χωρίς άλλο αυτή τη στιγμή θά έρχεται προς τον πύργο του Πενία για να πάρη μαζί του τη λεία του... “Ω!... Θά κανούσω έτσι μαζί του όριστικά τους λογαριασμούς μου..

— Αν παρουσιαστή έδώ, είμαι άποχρεωμένος να τον συλλάβω... έπε ο βασιλικός άγγελιοφόρος.

— Μά άς άνέθουμε επάνω, έπε ο ντόν Πέντρο. Η σιωηορίτες θ' άνησυχούν.

“Επειτα από μιá στιγμή, βρισκόντουσαν όλοι επάνω στο σαλόνι, όπου άνακοίνωσαν τις εύχάριστες είδησεις στις τρεις νέες

“Όλοι ήταν εύτυχιανοί. Άδισο, θά έθευγαν για να συνιτησουν την γήρα πριγκίπισσα Νεβέρ και το Ναβάτιν στο Μπουργκος..

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

ΦΗΣ

“Ο Λαγκαρντέρ δεν είχε γελαστή.

Πράγματι, μόλις άδοισε να χάραι, ένας διυλος Ισπέων φάνηκε μπρός στον πύργο του Πενία. “Επικεφαλής βάδιζε ο πρίγκιπς Γκονζάγκας κι' από πίσω έρχόντουσαν οι φίλοι του..

— Είμ' εδώ, πολυαγαπημένη μου !..

